

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday
Vol. 144 JAFFNA, FRIDAY, 26th OCTOBER, 1984 No. 43 & 44
& 2nd NOVEMBER, 1984

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Indira Gandhi — A Doyen of World Statesmen

[19.11.1917 to 31.10.84]

Prime Minister of India

[1966 — 1977 : 1980 — 1984]

"The path of violence is perilous and freedom seldom exists for long, where there is violence."

[Excerpted from Pandit Nehru's Speech on the occasion of the immersion of Mahatma's ashes on 12-2-1948.]

* * *

There are few people in each century whose life and work affect the lives of a large segment of the people in the world. One such person was Mrs. Indira Gandhi, Prime Minister of India who began her life in the shadow of her illustrious father Jawaharlal Nehru but soon emerged into the full light of her own day.

Childhood

As the only daughter of Pandit Jawaharlal Nehru, Indira was only four years old when in 1921, her father went to prison for the first time to protest British rule over the sub-continent. She spent an unhappy childhood immersed in the politics of rebellion.

"I have no recollection of games, children's parties or playing with other children", she is once reported to have said "all my games were political ones and I was like Joan of Arc, perpetually being burned at the stake".

In the Saddle

She came to power in 1966, after the sudden death of her father's successor, Lal Bahadur Shastri. In choosing Mrs. Gandhi who had served briefly as Minister of Information and Broadcasting in Shastri's cabinet, as Prime Minister, the ruling bosses of the Congress Party apparently hoped to acquire a politically popular but compliant Prime Minister.

But passive compliancy was the least of Indira Gandhi's traits. Like Father Jawaharlal she was educated in England. Like him she had little faith in "small talk", "suffered fools poorly", and governed imperiously, although she tended to delegate more business than her father did

She married a Parsi Lawyer Feroze Gandhi and was blessed with two sons — Sanjay and Rajiv.

General Elections

In 1971, a year ahead of schedule, she called for a general election, campaigned on the populist Hindi slogan, *garibi hatao* (abolish poverty). The New Congress Party won two thirds of the seats in the Lok Sabha.

A Set-back

In July 1975, Mrs. Gandhi had to suspend civil liberties for a time in the world's largest democracy and second most populous nation (now 700 million). In defending her stance, she is reported to have said that it was not a personal matter. "It is not important whether I remain Prime Minister or not. The institution of Prime Minister must remain.

As she probably foresaw, the political tactics of of Jeyaprakash Narayan, a mercurial, one time disciple of Mahatma Gandhi got the better of Indira's political designs and strategy. Narayan announced a week-long massive civil disobedience campaign to force Mrs. Gandhi from office. He called for anti-Indira rallies in all state capitals.

"Mrs. Gandhi has used a hammer to kill a fly" said then a Indian foreign service officer. "If she misses, the consequences would be dire for India."

The 'hammer' did miss the target. With the defeat of Indira Gandhi at the polls, the stronghold of the Indian National Congress one of the centuries great political movements and the ruling party in India for three decades, was considerably loosened. In what was the world's most important elections since World War II, Mrs. Gandhi lost her seat and Moraji Desai (then 81) who had spent 19 months in detention became the fourth Prime Minister of India, leading a fractious coalition party.

The Come-back

Indira Gandhi came back to power in 1980, forming a full scale government. Desai could not last long only on an anti-Indira stance as his avowed government Policy

But all the same, Indira Gandhi found herself battling against recalcitrant problem, the like of which her father never faced,

The Indian political scene during the last few months, without doubt, has been 'scrib-

bled o'er' as never before. The confluence of forces that now convulse the country Pakistan's nuclear threat affecting regional security, the new low in Indo-US relations, the Lok Dal's Party's insistence of a common flag and symbol, the recurrent ethnic nightmare, (egged on by politicians) and daughter-in-law Menaka's decision having formed a new Party to contest the Amethi constituency where Rajiv Gandhi was the candidate of the Ruling Party — have all been 'grist to the mill' in Indira Gandhi is terrific political schedule.

[India goes to the polls before January 20, when the present Parliament expire]

"History's Blackest Wednesday"

Madras Information, volume XVIII, July, 1964, November 7 which is a memorial Number commemorating the life and work of Jawaharlal Nehru (we have a copy of this preserved in our file), recording the death of Nehru on the first page in bold letters in a cage has the following memorable lines:-

"It was history's blackest Wednesday (May 27th, 1964). As the clock struck two, death snatched away the darling of millions, Jawaharlal Nehru.

Seven top doctors battled in vain for eight hours but the eyes which were closed in the mornig never opened again"

The 'record' goes on to state that one of the last acts of the Prime Minister Nehru was to bring from Dehra Dun, some rose plant nurseries to replenish his own stock in the garden of the Prime Ministers' residence.

The death of Indira Gandhi and her last act, her intended interview with a British actor and his film crew in the same garden where her father was to perform his last act, makes the account of Indira Gandhi's death on 31-10-84 a touching postscript to the record of the death of her illustrious father, Pandit Nehru.

Violence and revenge

But there was this important difference in the tragic episode. Indira died of violence and possible revenge — a phenomenon so characteristic of our modern age. The events following her death in New Delhi and the suburbs are not close to the events which engulfed our own country of Sri Lanka during the dark days of July 1983.

In this Indian context however we are reminded of those lines (not very often quoted) which Shakespeare put into the mouth of his hero in his 'Poetic Drama' — Hamlet.

The Christmas Carol Service

of
St. John's College
and
Chundikuli Girls' College
will take place
at St. John the Baptist Church
Chundikuli
on Sunday the 18th November
1984 at 4.30 p.m.
Please inform others interested.
Thank you.
The Principals

JAFFNA CHRISTIAN UNION 75th Anniversary Celebrations

on Saturday, (1-12-84)

at Trimmer Hall, Jaffna

8.30 a.m.: Thanksgiving Service
of Holy Communion
(concelebrated)
St. Peter's Church

10.30 a.m. Public Meeting
12.00 noon Fellowship Lunch

[Please obtain a card (Rs. 1/-)
early from your Pastor to facilitate Lunch arrangements.]

Rev. S. N. Sugunananthan
Secretary

Advent, 1984.

Lions Club, Vaddukodai

The following are the Office Bearers of the Lions Club of Vaddukodai elected for the Lionistic Year 1984/1985:

President: Lion Dr. T. Paheirathan.

Secretary: Lion Dr. V. Nithiyanandan.

Treasurer: Lion T. Raghu.

Bulletin Editor: Lion K. Gunaratnam.

Directors: Lion K. Arunasalam, Lion T. Nadarajah, Lion R. A. Retchakan, Lion M. Sabanathan, Lion K. Sabaratnam, Lion E. Saravanapavan, Lion M. Sathivel, Lion E. Vijayaratham.

"A villain kills my father and
for that
I, his sole son, do this same
villain send

To heaven.
O, this is hire and salary
not revenge."
(Italics are ours)

Proud Boast

"All my life has been at the service of the people" Indira Gandhi had often said. This is no proud boast. She can rightfully claim, that it was during her tenure that India became the indisputable super-power of the sub-continent and a nuclear one to boot. No wonder Mrs Gandhi found it difficult to imagine any-

(Continue on page 6)

Estd. 1841.

சுழிஸ்தவ வார இதழ்.)

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

“நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 144] 26-10-1984, 2-11-1984 [இது 43, 44

அன்னை இந்திரா காந்தி

இந்தியப் பிரதமர் நிருமதி இந்திரா காந்தி, தனது 66 வது வயதில், சேக்ஸ்பித் தீவிரவாத இயக்கத்தின் சதித் திட்டத்தின்படி, அவரின் மெய்ப்பாதுகாவற் படையினருக்கிடருக் கொல்லப்பட்டார்.

இப்படுகொலையைக் கேட்ட உலகநாடுகளுனையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாயின. கடந்த 18 ஆண்டுகளுக்குமேலாக, உலகின் மிகப் பெரிய நாடான பாரதத்திற்குத் தலைவியாய்த் திகழ்ந்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து வந்த பாரதத்தாயை, நம்பிக்கைக்குரியவரென அமர்த்தப்பட்ட சீக்கிய காவலாளர் சுட்டனரே, என அனைவரும் ஏங்கிக் கலங்கினர். இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பதில் முன்னின்று, தம் உயிரையே நாட்டுக்காக அர்ப்பணஞ் செய்தார் அன்னை இந்திரா.

“தேசத்தின் பணியில் நான் மரிக்க நேர்ந்தாலும், அதி
குறித்து பெருமையே அடைவேன், ஏன் உடலில் உள்ள
ஒவ்வொரு சொட்டி இரத்தமும் என் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும்
வளமைக்கும் உந்துதலாக அமையப் பயன்படும்” என
அன்னை இந்திரா, தான் மரிப்பதற்கு இரு நாட்களுக்கு முன்
ஓரிசாவில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் பேசினார். இக்
கூற்றி் இருநாட்களுக்குள் உண்மையாகி விட்டதைக் கண்டு
அனைவரும் கண்ணீர் சொரிந்தனர். இம்மாபெரும் மாதர்
திலகத்தின் ஆன்மா சாந்தியடைய அனைவரும் இறைவனை
வேண்டி நிற்கின்றனர்.

தியாகச் சுடராய்த் திகழ்ந்த அன்னை இந்திரா கார்திக்கு, தியாகம் அவரின் உடலோடும் உள்ளத்தோடும் ஒன்றுபட்ட இயல்பாய் ஒளிர்ந்தது. இந்திய நாட்டுக்காக தம்மையும் தமது சொத்தைபும் அர்ப்பணித்துத் தியாகம் செய்ய நேரு குடும்பத்தில் தோன்றிய அன்னை இந்திரா, தன் பாட்டனார் மோத்திலால் நேருவும், தன் தந்தை ஜவகர்லால் நேருவும் செய்த தியாகங்களிலும் பார்க்க பன்மடல்கு அதிகமாகவே தன் நாட்டுக்காகத் தியாகஞ் செய்தார் என்பது மிகையாகாது. சிறுவயதிலேயே தன் தாயை இழந்தார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தன் தந்தையுடன் சேர்ந்தார். அடிக்கடி-சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். தன் கணவனை இழந்தார். தனக்கென வைத்திருந்த அனைத்தையும் நாட்டின் பாதா காப்பு விதிக்காகக் கொடுத்துதவினார். பன்முறை கல்லெறி பட்டு இரத்தஞ்சிந்தினார். தன் அருமை மகன் சஞ்சேயை விமான விபத்தில் பறிகொடுத்தார். இவற்றால் அன்னை சேர்வடையெல்லாம், தளர்ந்து போகவுமில்லை. அஞ்சா நெஞ்சுடன் தொடர்ந்து தேசப்பணியில் ஈடுபட்டு, இறுதியாக தன் இரத்தத்தையும் உடலையும் தன் நாட்டிற்காக அர்ப்பணித்துவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்னை இந்திரா ஒரு வீராங்கனை. இறைவனால் இந்தியாவிற்கு அளிக்கப்பட்ட விசைமதிப்பற்ற மாபெருங் கொடையே அன்னை இந்திரா!

அன்றை இந்திரா காந்தி இந்திய நாட்டுக்கு மாந்திரமல்ல, உலகம் முழுவதற்குமே உரியவராகிவிட்டார். உலக சமாதானத்திற்காக, உலக மக்களின் நல்வாழ்வின்காக ஆயிராது உறுதியுடன் உழைத்துவந்தார். அணிசேரா நாடுகளின் தலைவி என்ற உயர்பதவிக்கு எல்லாவகையிலும் பொருத்தமானவராய்த் திகழ்ந்து, தமக்களிக்கப்பட்ட இம்மாபெரும் பொறுப்பை உறுதியுடன் செயல்படுத்தினார். தமக்கு எதிராக எழுந்த உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சவால்களையும் துணிச்சலோடும் சாதார்த்தத்தோடும் எதிர்கொண்டு வெற்றி கண்டார்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் விவகாரத்தில் அன்னை இந்திரா காட்டிய அனாதாபத்தையும் பரிவையும் உலகம் அறியும். இலங்கைத் தமிழர்கள் இன்னலில் தவித்துக் கொண்டிருந்த போது, அவர்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க தாயைப் போல் முன்வந்த ஆறுதலளித்தார். இவரின் ஆதரவும் தகையீடுங், பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்களைப்போதுகாத்தது. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையைப் பற்றிய ஆழமான அறியும், தமிழ் மக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த பரிவும், அவர் மூலம் தமிழர் பிரச்சனை விரைவில் தீருமென, தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையின் நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார். அவரது மறைவு ஈழத் தமிழர்களுக்கு நடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

இம்மாபெரும் தலைவியின் மறைவு, இனவெறி மதவெறி உள்ள கூட்டத்தினர், வெறுப்புணர்ச்சியை ஒரு சித்தாந்தமா

மரணம் இல்லாப் பெருவாழ்வு

யாழ். கல்லூரி பரிசளிப்பு விழா

"பலநூல் கூற்ற பண்டிதர்கள்
பலரும் சபையின் பல கூடித்
கலகம் வாநாட் செய்திது
கண்டத்திறி யுமுங்கிடுக!
மலரும் மலர்கள் வாடலும் தின்
வாழ்வு தியையா தோடனுமே
உலகம் கண்டா உண்மைகளாம்
உண்டோ மற்றொன்று
உரைத்திடவே."

இது உமர்சய்யாம் பாடகி ; உமார் கி. பி. 11 ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாரசீகக் கவிஞர். வாழ்நாளை நல்லோமையெண்ணி வருந்திய உமாரர், உலகத்தில் இராண்டு உண்மைகளைத் தான் உறுதியாக வைத்து, ஒன்று மலர்ந்த மலர்கள் எல்லாம் வாரும ; மற்றது மனித வாழ்வு ஒழுக்கதையும் என்பதாகுமெனார்.

இதனைப் பேரஸ் நமது நர்ப்
பூப் புலவரீ ஒருவரீ மனம் வருந்
திப்பரடினார்.

ஆலம் போல் நில விறி அங்கையன்
கண் அம்மையே !
கரலம் போம் வார்த்தை நிற்கும்
கண்டாயோ
சாலப் பசித்தார் பொழுதும் போம்
பாலோடு அன்னம் புசித்தார்

பொழுதும் பேரம் ! பேரம் !!

ஸ்ரீ. வெங்கடேசுலா

எல்லாருடைய வாழ்க்கையிலும் இறுதியில் முடிந்துபோகும் பசியரயத்தவீத்தவர்களின் வாழ்வும் போய்விடும். பரலுமசேரேறும் சேரந்த உண்டுகமாய்வாழ்ந்தவர்களின் வாழ்வும் போய்விடும். எங்கிருந்தோ இங்கிருந்தோ எங்கிருந்தோ ஒருவரின் பிங்குமரையு பரபுகுரை. எங்கடையு நோக்கென எழுபது வருஷம் பலதீதின் மிகுதியாக என்னபது வருஷமாய் இருந்தாலும் அதன் மேனும் பரயாசமும் சஞ்சலமும், அது சீக்கிரமாய்க் கடந்து போகிறது நான்சொல்லுபற்றி போகிறோம்.

சங். 90, 10

உலக மக்கள் அனைவரும்
நாட்கள் விரைவாக ஓடி மறை
கின்றது. எம் வாழ்வு முடிந்து
விடப்போகின்றது என்ற வேத
னைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

வரம்பு அந்தியம் ஆனால்
ஆகை நிதிமமரிகை வழியுண்டு
வரம்புகை குறுகியது ஆனால்
அதனை நீண்டதரிகை விதி
இருக்கிறது.

மருட்சார்பு தவிர்ந்தேன் என்று
அறையப்பா முரசு !

மரணம் தவிர்ந்தேன் என்று
அறையப்பா முரக !!

என்று பரடினார் இராமலிங்
கர். என் ஆறியரமை நீங்கியது
எனவே என் மரணம் நீங்கியது.
என்பது இதன் பொருள்.

அறிவாமை போவது என்பது? மரண பங்கம் நீங்குவது என்பது? என்னில் விசுவாசமாய் இருக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான். உயிரோடிருக்கையில் என்னில் விசுவாசமாய் இருக்கிறவன் என்

கக் கொண்டு, உலகின் அச்சாணி போன்ற சான்றேரையும், மக்கள் உயர்வாக மதித்துப் போற்றும் தலைவர்களையும் பண்டு தொட்டு அழித்து வருவதையே காட்டுகிறது. இருந்தும் கொலை யாளிகளல்ல மாண்ட தலைவர்களே மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர் என்ற உண்மையும் காட்டு கிறது. இவர் தொடங்கிய பணியை மற்றவர்கள் தொடர்ந்த நடத்தி வருவதையும் காண்கிறோம். அன்னே மறைந்தாலும், அவர் காட்டிய நல்வழியை தணிவுடன் கடைப்பிடித்து அஞ்சா நெஞ்சுடன் தொடர்ந்து பணியாற்றுவோமாக,

வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள யாழ். கல்லூரி பரிசளிப்பு விழா அக்டோபர் 20 ஆம் திகதி (20-10-84) காலை 9.30 மணிக்கு, யாழ். கல்லூரியின் இடவிமண்டபத்தில் கல்லூரி அறிபர் திரு. A. இராஜன் திறிகாரம் அவர் இந் தலைமையில் நடைபெற்றது.

கட்டைவேலி மெதடிஸ்த சபையின் குருவானவர் அருள் திரு S. K. கதிரகரமர் அவ்வையையும் செபத்தில் வழிநடத்தினார். கல்லூரியின் கனிஷ்ட பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வன் R, குவகிம்ம வரவேற்புரை வழங்கினார். அது பரின் வருடாரத்த அறிக்கையின் பின், கிறிப்பு விருத்தினராக அழைக்கப்பட்ட, ஹாட்லி கல்லூரி, புனிதர் யோவான கல்லூரி ஆகியவற்றின் முன்னுள் அறிபர் திரு. K. பூரணம்பிள்ளை கிறிப்புச்சொற்பெரமியாற்றினார்.

இதன் பின் கல்லூரிக்
கிரெஷ்ட பிரிவைச் சேர்ந்த செல்
வன் எஸ். சரீவரனந்தர் யாழ்.
கல்லூரிகின் தொடக்கப் பகுதி
யில் சேவை செய்த ஆசிரிய மணி
கனப் பற்றி சொந்தப்பாழியார்
றியார், திருமதி P. பூரணமயினா
பார்க்கினா வழங்கினார். கல்லூரி
மன்றத் தலைவர், செல்வன் M.
பரமசிவம், நூலக அன்பர் திரு.
இரத்தினசங்கம் அவர்களும் நன்றி
புரை வழங்கினார். இறுதிப்பலகை
லாரிக் கீதத்தை அவ்வரும்
சேர்ந்து பாடியதும் விழா இனித்
முடிவற்றது.

மென்றும் மரிப்பதில்லை என்று
இயேசு. உயிரோடு இருந்தும்
நடைப்பிணங்கள் ஆனவர்கள்
எத்தனைபேர்? சேற்றிலே அமிழ்ந்து
மிகவும் பன்றியைப் போல
பொய், பித்தரைட்டம், ஊழல்
பொருளாசை, பெண்ணாசை, ஆதி
காரப்பித்து என்று அலைபவர்கள்
எத்தனைபேர். இவர்களைத்தான்
மரித்துப்போனவர்கள் என்று
இயேசு. மரித்துப்போனவர்கள்
உயிர் பெற வேண்டுமானால்
இயேசுவிடம் விசுவாசம் வைக்க
வேண்டும். என்றும் விசுவாசத்
திற குன்றாத வாழ்கிறவனுக்கு
மரணம் கிடையாது.

மன்னவனைக் குறுவென நான்
சரணடைந்தேன்
மரணபயம் நீங்கினேன், வலிமை
பெற்றேன்.

மரணபயம் நீங்க விசுவரகமே
வழி.

ஆபிரகாம், மோசே, பவுட்
அடிகளார் ஜோன் பன்னியன்
ஜோன் மீட்டன், பீற்றிச் பொன்
ஹெசுபரி, லியோ ரோல்ஸ்ரோய்
போஹ்வர்க்களும் பூவுலகத்தில்
வாழ்ந்தார்கள் ஆனால் அவர்கள்
இருந்த காலத்திலும் இறக்க
வில்லை, இன்றும் இறக்கவில்லை.
வாழ்ந்தார்கள், வாழ்ந்து
கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

நாம் மரணபயம் நீக்கினை !
வலிமை பெற்றோம் !! என்று
சொல்லும் நான் எந்தாளே?

*"Thy will be done"***Asia Youth Assembly, Delhi**

(Sept. 25 — Oct. 10, 1984)

Masked faces, painted lungied bodies swaying in eerie dance to the rhythm of a throbbing drum beat; audience and performers linking till both seemed as one — with such dramatic scenes of the portrayal of the battle of good versus evil, of people against oppression, the final curtain was rung down on the first Asia Youth Assembly held at Delhi.

This conference, the first ecumenical conference of youth since a convocation in the Philippines 20 years ago, was co-sponsored by the Youth Desk of the Christian conference of Asia, and the World student Christian Federation Asia-Pacific region. It brought together Christian (and a few non Christian) youth from more than 20 countries, from South, South East and East Asia and the Pacific region. All in all, at least two hundred and fifty delegates of various colours, sizes and ideologies responded to the call to Assemble at Delhi. I was one among the fourteen strong delegations from Sri Lanka.

The theme of the conference was *"Thy will be done"* and therefore its aim was to forgo a new ecumenism and to chart the agenda for the future for youth in Asia. It strove to make us youth realise and decide how best God's will could be done in the context of the struggles of the peoples of Asia today.

Exposure Programme

Prior to the main sessions in Delhi, an exposure programme was organised for us from Sept 25 to Oct 1 st. This unique programme exposed us to the realities and main issues in India today and thereby helped us to gain an insight into not only the struggles of the Indian peoples but of our own as well. Delegates were organised into small groups at the various points of entry into India and then taken into the field. We were brought face to face with the multi dimensional nature of the oppressive forces at work in Indian society today. For many delegates it was their first intimate contact with abject poverty and the experience served to shock many out of complacency. The problems of casteism, landlessness, poverty, government corruption and insensitivity, and economic exploitation were brought home to us in their stark reality. There is a silver lining to this miasma of gloom, however, and we were impressed and inspired by the work of many committed organisations striving against overwhelming odds to help these people break free from the repressive shackles that bind them. We learned much from them.

The Conference

The plenary sessions took place from the 2nd to 10th Oct at the picturesque campus of St. Stephen's College Delhi. The opening session was addressed by prominent Christian leaders including Dr. Yapkim Hao, General Secretary, CCA, and Bishop Paulos Mar Gregorios, President WSCF Asia Pacific region.

The conference was conducted in several sessions beginning each day with worship that, conducted in various languages and forms,

highlighted the idigenisation of Christianity in Asia today. Several key note addresses were made on Asian issues, People's movements etc. Witness sessions highlighted the struggles of a few oppressed peoples in Asia. The problem of Tamils in Sri Lanka was one of those that was given prominence and there was considerable sympathy and support for our struggle. Workshops on specific issues strove to map out common strategies of involvement in people's movements and a new ecumenical vision for the future.

In addition to these there were of course the lively informal discussions amongst small groups and interpersonal sharing of issues. Music and dance sessions helped to further strengthen the comradeship amongst delegates.

Most of the delegates were actively involved in the struggles and sufferings of their respective people. Liberation theology, socialism and even Marxist philosophy has changed the outlook of Christian youth today. No greater irony exists than that this has been partly due to the effects seen in Asia of the explorative and imperialistic policies of Western democracies. Imperialism, exploitation (social, economic, political), oppression of women and militarisation were identified as the major issues of our day, and methods of combatting them discussed. The confidence delegates possessed in their ability to bring about meaningful change was encouraging. It was all too evident however that being a minority in the Asian region, Christians have to learn to work with other progressive groups to forge a common front in our struggles.

Like most other such meetings this conference too had its fair share of short comings. However, most of us felt that much had been achieved. The conference consolidated the work of the movement of the past decades. It proved to be a highly effective way of advancing CCA Youth's priorities, of consolidating the movement at all levels, building links between many movements and stimulating reflection on an ecumenical vision for Asia. The conference gave voice to the struggles of many voiceless suffering people of Asia and supported the just struggles of the Tamils in Sri Lanka, the Maoris of Aotearoa (New Zealand) Kanaks of New Caledonia, the East Timorese and the people of the Philippines.

In Delhi "we celebrated our Youth, strengthening each other to resist all forms of social control and political repressions; we rejoiced in our youth fullness and our Spirit of freedom; We prayed for and derived strength from youths who are locked in prison or have been killed because they believe in self determination and human dignity",

We reaffirmed our faith in the people and in the life of Jesus.

We challenged all Asian Christians to do God's will here in Asia.

Thy Will be Done.

Dr. D. C. Ambalavannar.

A. C. Thambyrajah the Pastor who made us want to become pastors

November 1st, All Saints' Day is also the death anniversary of the Rev. A. C. Thambyrajah. Sunday the 4th of November will be observed as Ministerial Training Sunday in our Diocese. As I think of these occasions and recall to mind Thambyrajah's pastoral ministry and contribution to church history, memories of many events flash through my mind. Many there would be who knew and admired him as the founder and architect of Navajeevanam, which has undoubtedly caused new life to blossom in many a boy who but for Navajeevanam would have been discarded deadlocks of society. But I for one hold him in high esteem and remember him gratefully, purely for what he as parish priest meant to youth and laymembers of the churches he served before he left the peninsula.

Every time I catch myself napping in church work I see in my mind T. Pothagar in action accomplishing happily and successfully what seem uphill tasks to me.

As a little boy I have observed him keeping this morning watch all by himself on the wooden seat under a tree in the Chavakachcheri Church compound. That must have been his source of power and strength, wisdom and love. He delivered the most apt sermon on every special occasion and at every Sunday morning worship service. Bishop Kulandran speaking at the Diocesan thanksgiving memorial service held at Uduvil last year said that when Rev. Thambyrajah ascended the pulpit and began to preach the whole congregation felt like the psalmist when he said "The Lord is in his holy temple. Let all the earth keep silence before him". That exactly was my experience even as a schoolboy. I used to gaze at him with awe and wonder and taste for myself the majesty and glory of God when T. Pothagar prophesied. His illustrations are fresh in my mind.

He was in his early thirties when he became pastor of the Vaddukoddai Church and people still talk of how senior science masters and other staff of Jaffna College came regularly carrying their Bibles to T. Pothagar's weekly Bible study in the cathedral.

Pastors are repeatedly reminded that evangelistic work is primarily their responsibility in their respective areas and they should do this work without waiting for the Evangelistic Officer to prod them. At Chavakachcheri we knew no Evangelistic Officer but I remember participating in a number of T. Pothagar's evangelistic meetings with magic lantern slide shows, choral bajans, lay-preacher's messages and dramas in the Drieberg College hall, a wayside open air space at Nuvavil, Usan school, Vaithilinga master's front yard etc.

Pastors are encouraged to get involved in the social life of their villages and not confine themselves to their church compounds. At Chavakachcheri T. Pothagar was President of the Community Centre, a trusted counsellor to the M. P. and the Town Council Chairman and a sought after personality to adorn the stage at every public function. Hindu and Christian students of Driebergs looked forward alike to his weekly Assembly talks.

The poor and the downtrodden of society had in him an understanding and warm companion. During a period when caste blood ran thicker than the water of baptism even in the churches of Jaffna he had as his adopted children at his home which was already full with light of his own boys, others from the lowest of minority communities. The measures he took to abolish castism in some churches were daring.

With youth he had an inimitable way of getting along. His humour, joviality and cheerfulness were magnetic. He organised youth camps mainly for youth of his own church and spent days with them at Nainativu and other campsites. The Church Carol Party under his leadership became not only respectable and solemn but was also an enjoyable experience for all the boys and girls of his Church. Of the Sunday School he and Pothagarammah were always the life-wires.

The observation of Holy Week with daily Bible Study meditations was hardly known in our churches before his time. The now known tradition of church procession and prayer meeting at the Church grave yards on Holy Saturday was first started by him at Chavakachcheri.

I remember also T. Pothagar as the Secretary of the Jaffna Christian Union organising the Conventions at the Fort Church. Once he put me in charge of the bookstall there. I observed how carefully and thoughtfully he planned the details of the programme and arrangements and with what clockwork precision everything was worked out according to his plans — speakers, hospitality and transport, pandals, loudspeakers, choir, lunch packets, hymn sheets, books and refreshment stalls etc. etc.

It was my delight to have been with him as a teenager when he carried out the building programme to complete the Chavakachcheri Church raising funds through carnivals (Vinodhini Mahilchimanram) and finance campaigns and then organise the Dedication ceremony with the release of a Souvenir to mark the 125th anniversary of the Church. Or what joy it was to be his apprentice, to be his errand boy.

Today again I weep for Thambyrajah Pothagar who showed me what an exciting and great job the pastor's is and made me aspire to be one from my childhood.

S. N. S.

வேதத்தை வாசித்தல் எங்ஙனம்

சென்னைப் பேராயத்தின் முன்னுள்
பேராயர் டாக்டர் தாவிது செல்வப்பா, அவர்கள்
(முற்பேரூட்)

பழைய ஏற்பாடு போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தினால் புதிய ஏற்பாடு வேண்டியதாயிற்று. தீர்க்கதரிசிகள் போதுமான நிலையில் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இயேசு கிறிஸ்துவரே வேதம் வரவேண்டியவரானார். வேதம் முழுவதிலும் ஓர் ஒருமைப்பாடு இருப்பது உண்மைதான்; ஆனால் சமநிலை இல்லை, பரிசுத்த யோவான் கவிசேடம் வேலியராமத்தால் ஒப்பரணத என்ற சொல்லுக்கு ஒப்பரணத என்ற சொல்லுக்கு முடியாது. அப்போலத்தலின் நடபடிக்கை சாலமோனின் உண்மையான தப்பாட்டுக்கு ஒப்பு என்று சொல்லவும் முடியாது. வேதம் முழுவதிலும் பேசுகின்றவர் கடவுளே. ஆனால் அவர் அதன் முழுவதிலும் ஒரே மாதிரியாகப் பேசவில்லை. ஏனெனில் அவர் தம்மை முழுவதிலும் வெளிப்படுத்திப் முழுவதிலும் பேசுகின்றவர் கடவுள். இன்னும் வேதத்திலிருந்து காலம் இன்னும் வராமலிருந்தது. ஆகவே, பழைய ஏற்பாட்டில் எங்ஙனும் ஒரு வசனத்தை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொண்டு ஒரு தருக்கத்திற்கு முடிவு எட்டியிருக்க முடியாது. நாம் எதைப்பற்றி விவாதிக்கிறோமா அதைப்பற்றி இயேசுவின திருவிளக்கம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான், ஒரே ஒரு வசனத்தை மாதிரியாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், வேதத்தின் பல இடங்களிலும் கிறிஸ்துக்கு கிறிஸ்துமையை அணுகுதலையும் ஒன்று கூட்டிக் காணவேண்டும்.

கடவுளும் மனிதனும்

நமது ஆகிடவரைக் குறித்தப் பேசும்போது அவர் மனிதனும் கடவுளானவரின் என்ற பேசுகிறார். அவர் தெய்வீகமும் மனுஷ்யமும் பொருத்தியவர் என்ற சொல்லுகிறார். வேதத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போதுதான் கூட அதில் கடவுளும் மனிதனும் ஆகிய இருவரும் இருக்கின்றனர் என்ற சொல்லலாம். வேதத்திலும் தெய்வீகத் தன்மை மனுஷீகத் தன்மை ஆகிய இரண்டும் இருக்கின்றன. வேதம் கடவுளின் வாரித்தையாகும். ஆனால் அந்த வாரித்தை மனிதன் மூலமாகவே பேசப்பட்டது. இந்த மனிதர்கள் வேறுபாடான தன்மைகளை உடையவர்கள். கடவுளின் பரிசுத்த அடியவர்கள் எல்லாரும் ஒரே தன்மையையுடையவர்கள் அல்லர். அளிவி பட்டணத்திப் பிரான்ஸில் ஒருவர் வேறு, பிரான்ஸில் சேவியர் ஒருவர் வேறு. ஆகவே வேதத்தை எழுதினவர்களும் வேறுபட்ட தன்மையையுடையவர்களேயாவர். 'இந்த எழுத்துக்களை எழுதுகிறீர்கள்' என்று கடவுள் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை; அவர்களுக்கு ஆவியின் உன்னுள் பரிசுத்தம் அதன் சுயாதீனத்தையும் நந்திருவினார், சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள், வரம்பு வந்த காலத்திற்கும் அப்பால் முன் சென்றிருந்தார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள், அவர்கள் வரம்பு வந்த காலத்தின் பொதுநோக்குக்கும் வரம்புக்கும் உட்பட்டும் பேசினார்கள்.

வேதம் தமிழிலே எழுதப்பட்டதல்ல என்பதையும் நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது ஆகிடவரும் பரிசுத்த பவுளும் தமிழில் பேசிக்கொண்டவர்கள் அல்லர். நம் முடைய தமிழ் வேதம் ஒருமொழி பெயர்ப்பாகும். எல்லா மொழி பெயர்ப்புகளும் ஒருவானவை அன்று, மொழி பெயர்க்கப்பட்ட

ஒரு சொல் விளக்கம் அல்லாத தொடர்புகளில் ஒரு தருக்கத்தை வளர்த்து முடியாது. ஆங்கிலத்திலுள்ள நம்முடைய வேதத்தில், எபிரேயம் அல்லது கிரேக்க மொழியில் பல சொற்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழில் ஒரே சொல்லைத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. மறுதலாக, எபிரேயம் அல்லது கிரேக்க மொழியில் ஒரே சொல் காணப்பட்டிருந்தால் தமிழில் பல சொற்களாகத் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழில் உள்ள நமது வேதம் சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அப்பொழுது வழங்கி வந்த தமிழ்நாட்டே வேறுபட்டதாகும். அதனை மொழிபெயர்க்கும் போது இப்போது கிடைத்த வற்றைப்போல் அவ்வளவு கிறித்தவ அல்லாத கையெழுத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். எபிரேயம் கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் நமக்கிருந்த புலமையும் இப்போது முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள திருத்திய மொழி பெயர்ப்பு அநேகமாக, பெரிஷிஸஸ், பவர் ஆகியவர்களின் மொழிபெயர்ப்புகளைக் காட்டிலும் கிறித்தவர்களும், ஆகவே, நம்முடைய விசுவாசம் முழுவதையும் மொழிபெயர்ப்புகளின் மீது எட்டியிருக்கிறது. அவற்றின் அடிப்படையில் விவாதிப்பதும், புதிய மொழிபெயர்ப்புகளை எதிர்ப்பதும் மதியுடையதாகாது.

ஒரு கதை உண்டு. ஒரு பாத்திரியர் இருந்தார். அவர் வேதத்தை அதன் மூல மொழிகளிலேயே தருவி ஆரம்பித்த பெரும் புலமையுடையவராய்த் திகழ்ந்தவர். ஒரு குடியரசு வனம் இருந்தான், அவன் அதைக் கல்வி இல்லாதவன். ஆனால் வேதத்தை மிக விரும்பி வாசிப்பவன். பாத்திரியர் அந்தக் குடியரசுவாசினிடம் வேதத்திலுள்ள கருவரை பகுதினை அவன் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளுகிறான் என்பதைப் பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார், பரிசுத்தாவி யானவருக்கு விரோதமான பாவம் என்பது போன்றவற்றைப் பற்றிப் பேசினார். குடியரசுவாசினி கூறினான்: "நான் உணவுக்கு என் மனைவி பெரித்ததைக் கும் மனை எவ்வாறு பவன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன், ஏறக்குறைய அதே மாதிரிதான் நான் வேதத்தையும் பவன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். மானிலுள்ள சதைப் பகுதியை மாதிரிப் பிரித்துத் திறந்து விடுகிறேன், அதிலுள்ள முன்னுள் திறந்து என் தொண்டையை அடைத்து வேதனைப்படுவதில்லை. அதே விதமாக, வேதத்தில் என்னால் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய பகுதியை விளங்கிக்கொண்டு பவனடைகிறேன்; விளங்காதவற்றைக் கடவுளிடமே விட்டு விடுகிறேன், அவருடைய சொந்தக் காலத்தின்படி அவர் அவற்றை எனக்கு விளக்கட்டும்."

வேதத்தை எவ்வாறு வாசிப்பது

வேதத்தை எவ்வாறு வாசிப்பது என்பதைப் பற்றிச் சில வாரித்தைகள் சொல்லி விரும்புகிறேன். உங்களைத் தவிர்த்துத் திறக்கிற வாசிக்கும்போது எப்போதும் புதிய மொழிபெயர்ப்புகளை ஒன்றைப் பயன்படுத்துக.

வட்டுக்கோட்டை "லேவிஸ்போல்டிங்"
சிறுவர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற

"சர்வதேசச் சிறுவர் தின விழா"

மேற்படி இல்லத்திலுள்ள பிள்ளைகள், "சர்வதேசச் சிறுவர் வாரத்தை" நினைவு கூருமளமாக அவ்வாரத்தில் 6-10-84 சனிக்கிழமைன்று பி.ப. 4 மணிப்பயலில் தங்கள் இல்லத்தில் விழாசெய்தனர்.

இவ்விழாவில் இம்மையிலுள்ள 60 பிள்ளைகளும், இன்னும் பல பெரியவர்களும், சிறப்பாக Dr. திருமதி C. அம்பவனார் அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இப்பேரவையில் இப்பிள்ளைகளின் பாடகாவலரும், யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி ஆசிரியருமாகிய திருவாளர் S. A. பவுலிராசா அவர்களது தலைமையில் தேவனுடைய திருவாளர் V. இராஜகுமார் அவர்கள் செபத்தாட இவ்வையம் ஆரம்பமாயது.

அவ்வையம் தலைவர் தமது உரையில் "இன்றைய சிறுவர் எதிர்காலத்தில் இந்நாட்டின் நற்பிரசாரகனாகவும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இனம்பருவந்தோட்டே நற்பழக்கமுள்ள ஒழுக்கசீராய், அகியும் கருணையுள்ளவராய், கடமை, கண்ணியம், உட்பொருட்டின் இயேசு பெருமானை வழிகாட்டியாக முன்வைத்து, அவரது திருவடிகளைப் பின்பற்றி வாழவேண்டுமென்றும் கூறினார்.

அத்தோடு இவ்வையத்தில் பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர் திருவாளர் G. இராசநாயகம் B. A. அவர்கள் பேசுகையில் "ஒரு நாட்டின் வருங்காலம் அந்நாட்டுச் சிறுவர்களிலே தங்கியுள்ளதென்றும் இவ்வேளையில் 40% மரணோர் 14 வயதுக்குப் பட்டவர்களாயுள்ளனர் எனவே பெரும்பான்மை இளஞ் சமுதாயத்தைக் கொண்ட எம்நாடு, சிறுவர்களுக்கு நல்வாழ்வினை வகுத்துக்கொடுக்க முன்வந்துள்ளதென்றும், உலக அரசாங்கமொன்று "ஐக்கிய நாட்டுச் சிறுவர் நிதி" உலகிலுள்ள குழந்தைகள் போஷாக்குள்ள உணவைப் பெறுவதற்கும் கல்வியறிவு வளவர்களுக்கும் நல்வதோரோக்கியமுள்ள வளர்களுக்கும் இருப்பதற்கு உதவியெய்கிறதென்றும், பிள்ளைகள் நல்லொழுக்கமுள்ள பிள்ளைகளாய் வளரவேண்டும் அப்பெரிமுதலான சமாதான குழந்தை நாட்டில் உருவாகுமென்றும், பிள்ளைகள் பிறகுக்கு உதவியெய்யும் பிள்ளைகளாய் கடவுள் பயத்திலும், கல்வியிலும், தேச ஒற்றுமையிலும், நல்லெண்ணத்திலும் வளரவேண்டும் அப்பெரிமுதலான கருங்காலச் சமுதாயம் தனக்குமென்றும் கூறினார்.

வேதத்தை வாசிப்பதில் மிகச் சிறந்த முறை எதுவென்றால், ஏதோ ஒன்று அல்லது இரண்டு வசனங்களை மட்டும் வாசிப்பது போதாது; வர நாட்டின் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு முழுப் பகுதியையும், ஞாயிறுதோறும் கூடுமானால் ஒரு புத்தகம் முழுவதையும் வாசித்தல் வேண்டும். வேதத்தில் காணப்படும் தனி வசனங்களுக்காக அல்ல, அது கடவுளுடைய வாரித்தை என்பதற்காகவே அதை ஆசைப்பட்டு வாசித்தல் வேண்டும், 'தின ஒளி' என்ற நூல் வேதத்திற்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நூலாகாது. இக்காலத்தில் வேத வாசிப்புக்குத் துணை செய்யக் கூடிய மிகச் சிறந்த நூல்கள் இருக்கின்றன.

(தொடரும்)

இதனைத் தொடர்ந்து வணக்கத்திற்குரிய அருந்திகு S. C. ஆண்டில் அவர்கள் "சிறுவர் வாசிப்போடு சேர்ந்து ஒரு புதிய சமுதாயத்தை எதிர் பார்த்தல்" என்றும் பொருத்தவற்றிப் பேசுகையில் "சமுதாயம் என்பது பல மொழிகளை பேசுபவர்கள், பல இனங்களைக் கூடி வாழும் ஓர் அமைப்பு என்றும், சமுதாயங்கள் மதங்களிலும் வரப்பட்டு வழி நடத்தப்படுகின்றன வென்றும், ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் ஒவ்வொரு குறிக்கோள், பணி எதிர்ப்புகள் உண்டென்றும் கூறினார். இன்றைய நிலையிலுக்கும் சமுதாயத்தையா? அல்லது முற்றிலும் மாறுதலைந்த ஒரு புதிய சமுதாயத்தையா? எதிர் பார்ப்பதற்கும் என்ற வினாவினா, இன்றைய நிலையில் நாம் எதிர் பார்ப்பதற்கும் சமுதாயம் இறைப்பற்றுள்ள சமுதாயமாக, ஒரு வரை ஒருவர் புரிந்து வாழுகின்ற சமுதாயமாக, பல்வேறு பட்ட மக்கள் சமாதானமாகவும், யோக்கியமாகவும் வாழும் ஒரு சமுதாயமாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும் இதற்கு ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் சிறுவரும் வாலிபரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

இதன் பின், இவ்விழாவிற்கு சமுதானித்த யாவருக்கும் தேநீர் விருந்தளிசப்பட்டது.

அதன்பின் பிள்ளைகள் 'Parcel Passing' புத்தகப்பாடுகள் வேட்டையென்றும் விளையாட்டுகளை விளையாடி தங்களை நிறைவும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தினதோடு விழாவிற்கு வருகை தந்தோரையும் மகிழ்வித்தனர். இவ்விளையாட்டுகளில் வெற்றிபெற்ற செல்வன் T. அருள்செல்வன், செல்வன் S. விஜயகுமாரின் குழுவினர் ஆகியோர் பரிசில்கள் பெற்றனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகள் தனியாகவும், குழுவினராகவும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இனிய பாடல்களைப் பாடினர். செல்வன் S. முரளிதரன் என்பவர் "Story of Vaccination" என்ற கதையை ஆங்கில மொழியில் சொன்னார். இன்னும் செல்வன் N. ரெபேதி தேவராசா, N. நாசேஸ்வரன் ஆகியோர் ஓரங்க நாடகங்கள் நடத்துச் சகப்போரைச் சிரிக்கவைத்தனர். இதன் பின் செல்வன் P. தேவதீபன் தயாரித்த "மன்னிப்பு" என்னும் நாடகத்தைப் பிள்ளைகள் நடத்துக் காட்டிப் பார்வையாளிகள் பாராட்டுகளைப் பெற்றனர்.

இந்திழைச்சினிள் பின் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்ட பிரதம பேச்சாளர்களுக்கும், ஏனைய பெரிப்போர்களுக்கும், நிகழ்ச்சிகளை வித்த பிள்ளைகளுக்கும், இவ்விழா இனிது நடைபெற்ற ஒழுங்குகள் அசர்த்த இவ்விழைத்தின் உபபாடகாவரை திருவாளர் மித்திரரஞ்சன் B. Sc. அவர்களுக்கும் தலைவர் தமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தார்.

இறுதியாக இப்பிள்ளைகளின் தலைவன் செல்வன் N. நாசேஸ்வரன் என்பவர் ஆவ்வையத்திற்கு வருகைத்தந்த அனைவருக்கும், ஆவ்விழா நன்கு நடைபெற்றது உழைப்புகளை நல்குதல் உழைப்புகளை வித்த பிள்ளைகளுக்கும் தனது இவ்வழிதின் சார்பு நன்றி நல்குதல், அத்துடன் இவ்விழா இனிது நிறைவேயது.

S. A. பொலாஜ்
மேற்பார்வையாளர்

கிறிஸ்தவ குடும்ப விழா

யாழ். பேராயத்தின் கிறிஸ்தவ குடும்ப விழா மானிப்பாடிச் கொண்டாடப்பட்டது. இன்றைய உலகில் கிறிஸ்தவ குடும்பத்தின் பணியென்ன என்பதைப் பற்றி, கடந்த இரண்டு வாரங்களாக நமது சபைகளில் கருத்தரங்குகளும் சிறப்புக் கூட்டங்களும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறிஸ்தவ குடும்பம் திருச்சபையின் உயிர் அணுவென விளங்குகிறது. கிறிஸ்தவ குடும்பத்தின் ஒரே பணி, கிறிஸ்துவ அறிவித்தலை. மனுக்குலத்தின் பல்வேறு நிலையினர்க்கும் நற்செய்தியை அறிவித்தலும், தனது செல்வாக்கினால் மனித இனத்தை உருமாற்றி, புதுப்பித்தலுமே கிறிஸ்தவ குடும்பத்தின் பணியாகும். அதாவது, சான்றோரைக் குணக்குண்டுகளை ஒழுக்க சீலர்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆலயமாக கிறிஸ்தவ குடும்பம் விளங்கவேண்டும்.

‘குடும்பம் மனிதரைப் புனிதமாக்கும்; தீயோரைத் தூயோராக்கும், குவலயத்தை இறைவனின் கோவிலாக்கும் புனித ஆற்றல் வாய்ந்தது’ என்றார் ஒரு பெரியார். நமது சமுதாய வாழ்க்கையின் அடித்தளம் குடும்பம். குடும்பத்தில் நற்பண்புகள் எவ்வளவுக்குத் தெளிவாக விளங்குகின்றனவோ, அவ்வளவிற்குச் சமுதாயத்திலும் அவை மிளிரும். முறை கேடான குடும்பங்களே சமுதாயத்தின் அவல நிலைக்கு அடிப்படைக்காரணம். ஆகவே, குவலயத்தைச் சீர்ப்படுத்த முதலில் குடும்பத்தைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டும். “குடி உயர கோன் உயரும்” என்பதை வரலாற்றில் நாம் காண்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ குடும்பம், கிறிஸ்துவின் தலைமையில் இயங்கும் ஒரு கிறுமம். இதனை உறுதிப்படுத்த, நாள்தோறும் குடும்ப உறுப்பினர் கிறிஸ்துவன் உறவாடுகிற வர்களா யிருக்கவேண்டும். “கூடிச் செபிக்கும் குடும்பம் குலையாது”. நாளமுழுவதும் உடலின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய உழைக்கும் நாம், இரவிலாவது சிறித நேரம் குடும்பமாகச் சேர்ந்து செபிக்க வேண்டும். நமது வாழ்வு இறைவனைச் சார்ந்த வாழ்வாக மாறுவிட்டால் நமது வாழ்வுக்கே பொருளில்லாமல் போய்விடும்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை, அறிவறிந்த மக்கட் பேறு அல்ல பிற”

என்றார் பொய்யா மொழிப் புலவர். ‘மக்கட்பேறு ஆண்டவருடைய நன்கொடை; வயிற்றின் கனி ஒரு வெகுமதியே’ (சங். 127:4). என்கிறது நமது திருமறை. பெற்றோர்கள், இறைவனால் தமக்களிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு முன்மாதிரி யாயிருந்து, அவர்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாய்த் திகழ வேண்டும். இறைப் பற்றிலும் நற்பழக்கத்திலும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பது பெற்றோரின் தலையாய கடமையாகும். பள்ளி வகுப்பறையில் அடிபெடுத்து வைக்கமுன், ஒரு குழந்தையின் எதிர்கால அமைப்பு கிரீனயமாகி விடுகிறது என்றார் டானியல் லொர்ட் என்னும் அறிஞர். தொடர்ச்சியாக ஆட்டும் அன்னையின் கையானது தன் பிள்ளையைத் தொல்லுலகை ஆள வைக்கும் தன்மை கொண்டதாகும் என்பதை மறக்கப் படாது.

இன்றைய சூழ்ச்சியில், கிறிஸ்தவ குடும்பத்தின்பணி பெரிது. ஆகவே இதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளைக் கொடுக்க வேண்டியது திருச்சபையின் பணியாகும். ‘கலைகளிலெல்லாம் சிறந்த கலை பிள்ளைகளை நன்றாய் வளர்க்கும் கலை’ என்றார் ஓர் அறிஞர். இன்று பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சிக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. மருத்துவருக்கோ, பொறியியல் வல்லுநருக்கோ, ஆசிரியருக்கோ பயிற்சி முறையோடு தரப்படுகிறது. ஆனால் குடும்பங்களுக்கு, பிள்ளைகளை வளர்க்கும் கலையைப் பற்றி எந்தப் பயிற்சியும் தரப்படுவதில்லை. இதனை திருச்சபை கவனத்திற்கு எடுத்தல் வேண்டும். வருங்கால சமுதாயத்தை வளமுடையதாகக் இன்றைய பெற்றோர்க்கும், நாளை பெற்றோர்க்கும் குடும்பத்தை நடத்தும் முறைகளைப் பற்றியும், பிள்ளைகளைச் சரியாய் வளர்க்கும் முறைகளுக்குத் தகுந்த தகுந்த பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு சபை வட்டாரங்களிலும் பெற்றோருக்குப் பயிற்சி தர பயிற்சித் தளங்களை அமைத்து கருத்தரங்குகள் உரையாடல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் பெற்றோர் குடும்பவியற் கலையில் தெளிவையும் தேவையான தேர்ச்சியையும் பெற ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பாடுவோம் - ‘புதுப்பாட்டு’

(A. J. நவரத்தினம் — ஏழாலைதெற்கு)

பல்லவி

ஒருவர்த் தந்திடவேயுள்ளத்தில் வாருமையா
குருசினில் மாண்ட குமரனே!

அனுபல்லவி

தரிசனங்காணுது தவித்திடு மேழைகள் நாம்
இது சமயமையா வெங்களுக்களுள் செய்வாம்.

தேய்வத்தையும் மனித சமத்துவத்தையும் மதித்த பேராயர் லக்ஷ்மன் விக்ரமசிங்க

(முந்தோடி)

நீதிக்கான
போராட்டத்தில்
கிறிஸ்தவர்கள்

பேராயர் லக்ஷ்மன் அவர்கள் வண்பிதர திஸ்ஸ பால குரியர, போலிக்ஸ்பஸ், அவோசியஸ் பிரிஸ் ஆகியோர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு சமய சமூகநிலைமைச் சீர்தரம் ஆகியுறடின் இணைந்து செபிப்பட்டு வந்தபெறுபேருகவே கிறிஸ்தவ ஸ்தானங்கள் நிறுவனங்களை ஒன்றுணைத்து இந்நாட்டில் இடம் பெற்ற மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்திலும் சமூக நீதிக்கான போராட்டத்திலும் சடுபட்ட செய்தித்தரர். இதன் விளைவாக உருவானதுதான் ‘நீதிக்கான போராட்டத்தில் கிறிஸ்தவர்கள்’ [Christians in the Struggle for Justice] என்ற நிறுவனம் இதன் ஆரம்பக் கூட்டத்தை குருநாகல் உள்ள வரஸ்வலமரன் ஆயர் இலத்திரேயே 1982-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் திகதி அந்நவது ஹரித்தரத் தினத்தன்று தரவே முன்னின்று நடத்தியதும் அதன் பின்பு ஒரு கில காலத்திற்குள் ஏனைய மதத்தினரையும் இணைத்துச் செயல்பட்ட பெருமை பேராயர் லக்ஷ்மனுக்கு உரியதாகும்.

1980 யூலை 17-ல் ஏற்பட்ட பொது வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றிய நார்தபரயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமது வேலை இழந்தவிட்டதாக அரசாங்கம் அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து இந்நாட்டில் இடைச்செண்களான மக்கள் செவ்வழியாக எழுந்ததுக்குள்ளானார் கள். கட்டு மரிச்செல்லும் விவரகிரை ராணமரக சீவிப்பது கிரமமாகின்றது என்ற சம்பள உயர்வு கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் அரசாங்கம் வேலை இழக்கச் செய்தது. அப்போது அரசாங்கத்திற்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட குழப்பநிலை நீண்டகாலமாக நீடித்தது. அன்றைய கட்டத்தில் பேராயர் லக்ஷ்மன் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் இத்தகைய வேலைநிறுத்தத்தில் சடுபடுவதும், வேலைக்குத் திரும்பிச் செல்வதும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமை என்றும் அதை மறுப்பது இந்நாட்டு மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமையை மறுப்பதாகும் என்றும் பகிரங்கமாக எடுத்தல் கூறினார். 8-9-1980 இரத்தமலரையில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் முன்விடலில் அவர் ஆற்றிய ஆளுநரையும் பத்திரிகையல் எழுதிவந்த “வேலை நிறுத்தமும் பதார்த்த நேரக்கும” என்ற கட்டுரையும் வரலாற்று முக்கியத்துவ முடையனவாகும்.

தொழிலாளர்
ஒருமைப்பாட்டு
ஸ்தாபனம்

அரசாங்கத்தின் கைவடைப் புகுகொண்ட நீண்ட காலமாக

நீடித்ததால் தொழிற்சங்கங்களில் மட்டும் இத்தப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய சிக்கலான பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்காக தொழிற்சங்கமல்லாத புறம்பான வேறு ஓர் அமைப்பு உருவாக வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த பேராயர் அவர்கள் வேலை நிறுத்தக் காரர்களுக்கு நிதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் என்ற பெயருடன் வேலைநிறுத்தத்தில் சடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கான ஒருமைப்பாட்டு ஸ்தாபனத்தை 1980 ஆகஸ்ட் மாதம் 5-ம் திகதி குருநாகலில் உள்வண. பிரதானிஸ்ஸபாலகுரியர் பேராயர் லக்ஷ்மன், வண. யோகான்னேவரந்தர, பேராசிரியர் காரோரேபோன்சேச, நெஜி சிறிவர்த்தன, செனட்டர் நடேசன் செனட்டர் அபயவர்த்தன போன்றவர்களின் தலைமையில் தோண்டித் தோண்டிப் பாராட்டக் களை பணங்களை உட்பட ஏனைய இயக்கங்களையும் இணைத்து தொழிலாளர்களான பேராரட்டங்களை தேசியமட்டத்தில் நடத்தியமை இந்நாட்டு தொழிலாளவர்க்கத்திற்கு ஆற்றியமகத்தான பணியாகும். இந்த ஸ்தாபனத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளையின் செயலாளராக பணிபுரிந்ததால் எனக்கு பேராயர் லக்ஷ்மன் அவர்களுடன் மேலும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த இயக்கம் நடத்திய தொடர்ச்சியான பண்பேராட்டங்களின் விளைவாக அரசாங்கம் தனது கைவடைப்புக் கொள்கையை கைவிட்டு தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தத் தொடங்கியது.

இந்நாட்டில் விவசாயிகள் நடத்திய பேராரட்டங்களின் போது பேராயர் லக்ஷ்மன் அவர்கள் அப்பேராரட்டத்தின் தம்மை இணைத்துக் கொள்ளத் தவறவில்லை. அகில இலங்கை விவசாயிகள் சங்க சம்மேளனத்தின் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த அவர் அதன் கீழ் மட்ட அங்கத்தவர்கள் பலரை நேரிக் அறிந்திருந்தார். 1982-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 9-ம் தேதி கொழும்பில் அம்பரதோட்டை முதல் யாழ்ப்பாணம் வரை வந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பந்தபற்றிய ஹரிவத்திக்கு இவர் தன்மை தரங்கிச் சென்றது. அந்த ஹரிவத்திக்கு இப்போது மேற்பட்ட பிசுக்கு முன்னியல் நிறைமையும், ஊரலமரகச் செம்புவரன தமது கோரிக்கை அடங்கிய மலர் ஒன்றை ஆளுதபதகைவைத்திட்டு அனடி மாலுடிமெல் பூக்களில் ஓர் கூட்டத்தை சமூங்குபுத்தபகையும மறக்கமுடியாத சம்பவங்களாகும். அன்றைய பொருத்தகூட்டத்தில் பேராயர் லக்ஷ்மன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை விவசாயிகளின் மது அவர் கொண்டிருந்த பாசத்தின் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. (வளரும்)

சரணங்கள்

1. தொலைகள் துன்பங்கள் சோர்வுகள் என்னத்திலே எல்லையிலாமலே யெமையாட் கொள்ளுதே வள்ளலே வழிகாட்ட வந்தருள் செய்யுமே நல்லவா! உள்ளருள் நாடினோம் தாருமே. (ஒருவரம்)
2. பஞ்சம் பசியுடனே மீஞ்சும் பிணியகல பெஞ்சுமுதடிமை கெடுகள் நீங்கிடவே அஞ்சுஞ் செயல்நீங்கி ஆண்டி விதுதருணம் தஞ்சமெம்மக்கிலைத் தாங்கிட வாருமையா. (ஒருவரம்)
3. போக்கிலும் வரத்திலுமுமைக்காப்பே நென்றயே வாக்கிலுவிது காறும் வாழ்கிறோம் வந்தருள்வாய் சீக்கிரம் வந்தெமது சிதறுண்ட மனங்காத்து ஆக்கியே யுந்தனாக் கடியேனே யேனியே. (ஒருவரம்)

The Death of a Matriarch

By: D. C. Ambalavanar

"No great man lives in vain. The history of the world is but the biography of great men".
— Thomas Carlyle.

The suddenness, unexpectedness and the brutal nature of it made the news even more numbing and shocking. For many it was difficult to accept. The colossus who bestrode the Indian scene for the most part of the last two decades was no more. With her death at the cruel hands of assassins on the 31st of October, the awesome presence and power of Indira Priyadarshini Gandhi was abruptly removed from the helm, to which it was accustomed, of the largest functioning democracy.

Her death, at a time when India is going through its worst period of internal crises, served to open vistas of uncertainty for the future of the teeming, diverse millions who people that great nation. It has already let loose a Pandora's box of violence that has swept through the northern part of the country and has threatened to further estrange communities. The unthinking perpetrators of this violence should take to heart her words "Do not shed blood; shed hatred". It is hoped that the new Prime Minister and his Government can effectively douse the flames of communalism and begin the process of healing the deep wounds that at present mar the greatness of that sprawling country.

Indira Gandhi was born with a silver spoon in her mouth. From the early days of dreaming of herself as Joan of Arc, through the heady period of the independence struggle, to learning the finer points of statecraft from her illustrious father, she was being prepared for her subsequent premiership. She was a lady of courage, charisma, commanding personality and blessed with great political acumen. She ruled the subcontinent for 16 years and during that period stamped her personality forcefully on the Indian political scene. In an era of commanding world leaders she was a leading figure in the international forum as well. The great tragedy for India was that, in spite of her mass popularity and undoubted abilities, she could not lead India to better times. The present state of crises, to which she was ironically herself a victim, is in part due to the policies she fostered. In the last few years, securing her own power and authority took precedence over the many problems that beset her country. Ironically it was in the field of international relations that she earned most of her laurels. Being the chairperson of the nonaligned movement and one of the nominees for this year's Nobel Peace Prize are testimony to that.

A Champion of Tamil Aspirations

No community, surely, will miss her presence more than

the Tamils of Sri Lanka. To us she was a leader who eminently espoused and supported our struggles for emancipation. Before and during the time of our worst crises in July 83, — at a time when our leaders were neutralised and our government had given in, to the 'natural desires' of the majority, it was Mrs. Gandhi who voiced our fears, condemned the injustices perpetrated against us, gave us courage and continuous support. She had even said that "The racial problems of Sri Lanka are India's problems as well". She understood fully well our aspirations, and, in the ensuing months after the riots continually urged a fair and just negotiated settlement. Is it surprising then that we looked to her and her government for succour more than we did to our own? Cynics may point out that her concern was motivated more by politics than by genuine sympathy. It makes not an iota of difference. At a time when the Tamil community is sore oppressed, her absence leaves us with one less friend and supporter. As one of the security forces succinctly expressed it "what will you Tamils do, now that your mother is dead?".

The news of her death was received with initial disbelief that gave way to universal sorrow amongst the Tamils. The old and the young all shared the same feelings of anguish and we felt as one with our Indian neighbours. The self imposed and complete hartel, the innumerable black flags on vehicles, posts and buildings, the banana trees and palm leaf decorations that be decked roads in even the remotest villages, the garlanded photographs, the sporadic explosions of hand bombs, poetic expressions of sadness and the sorrowful faces bare poignant testimony to the great affection and esteem that Mrs. Gandhi was held in. One great tragedy is that she could not visit Jaffna and see for herself the great regard in which she is held. Even sadder that she will not see the day of Freedom that will surely dawn for us.

As we watched the flames consume her mortal remains the realisation sank home that she had made her last journey "... from the unreal to the real, from darkness to light, from death to immortality". Indira Gandhi is no more, but the lives of great people are never in vain. Her spirit will surely continue to permeate through the fabric of Indian life and society. It is our fervent prayer that what she truly aspired for India but could not achieve during her life time may one day soon be realised, and that India may once more be a nation: "Where the mind is without fear and the head is held high". Yes, Indira

Mrs. Indira Gandhi.....

(Continued from page 1)

one else serving as India's Prime Minister.

Right Conclusions

It was her view as a head of a state that even monumental miscalculations may lead to right conclusions. In this view, she stood unique among other heads of state:

The following extract, taken from her address at the Convocation of a university in Delhi reflects the mould in which she was cast by her father:—

"The purpose of thinking is not to be right at every step but to use it for right conclusions. Marconi succeeded in transmitting wireless waves over the Atlantic ocean through following up an erroneous idea that the waves will follow the curvature of the earth"

It may be that the greatest achievements of Indira Gandhi will be posthumous and that in death, as in life, she will be a moral force, a strength of spirit and a faith in man's ultimate triumph.

— C. E. R.

Naval South Rural Development Society

The Annual General Meeting of Naval South Rural Development Society (founded 1942) was held on the 7th October at St. Peter's R. C. School Naval. The meeting was presided over by Mr. K. Shanmuganathan Assistant Government agent, Sandilipay. The President, A. G. A. Mr. S. B. Jeyekumar R. D. O, Mr. R. Nithiananthan G. S. and Mr. A. C. Sebanayagam A. G. A Uduvil spoke commending the various activities of the society.

The following office bearers were elected unanimously

President: Mr. W. N. Thevakadacham.

Vice Presidents: Mr. S. S. Sivapatham, Mr. A. C. Jebaratnam.

Hony Secretary: Mr. N. Yoganathan.

Asst. Secretary: Mr. C. Sugantharan.

Auditor: Mr. V. Jeyasingham.

Seven other committee members also were elected. The meeting came to the end with a useful discussion. The vote of thanks was proposed by the asst secretary.

Gandhi is no more and we who remain can only be thankful for a great life lived in our midst.

"I think continually of those who were truly great —

The names of those who in their lives fought for life, who wore at their hearts the fire's centre.

— Born of the sun they travelled a short while towards the sun, And left the vivid air signed with their honour".

Uduvil Church

Mr. M. A. Ratnam

The death occurred at Uduvil on October 16th 1984 of Mr. M. A. Ratnam at the residence of his grand-daughter Mrs. A. R. Thambiappah. The funeral service was conducted by the Revd. S. N. Sugunanathan, assisted by the Rev. Sam Alfred and Rev. S. Solomon of the Anglican Church. The lesson was read by Mrs. A. R. Thambiappah. Revd. D. R. Ambalavanar preached the sermon.

Mr. Ratnam worked for many years in Colombo and was among the pioneers at Nugegoda, who started a Tamil service at St. John's Church, Nugegoda.

After his return to Jaffna, he was a member of the North Erilai Church of the JDCSI and its delegate to the Council for many years. He also put up a hall at Punnalakkadduvan North for the use of the Church as an Evangelistic Center.

He died at the ripe age of 96, leaving behind a number of children, grand children and great-grand children to keep his memory green.

Evangelistic Centre, Sathiapuram

Fifteen adults and ten children were baptised at Sathiapuram Evangelistic Centre at Uduvil on 28.10.84 at a special Service conducted by Rev. S. N. Sugunanathan at 5 p. m.

The Centre was opened on 22.9.84 Youth Fellowship and Women's Fellowship meetings are held regularly at the Centre every week. Sathiapuram is an evangelistic outpost of the JDCSI where a new building has been recently constructed which will serve the needs of the villagers for their various activities as serving classes, study groups, evangelistic meetings and cottage industries.

Embassy Classifications

Sri Lankan Emigrants to US

US Embassy's Consular Officer in Charge of visa issues Mrs. Caryl M. Courtney has clarified the position regarding immigrant visas to US.

Sri Lankans as anyone else have to take their place in the world queue. It is a very long queue. The maximum number of visas granted per year is 270,000. The Sri Lanka share is 223.

The Philippines receives the highest number of immigrant visas every year. This is because of the population and the number eligible for visas as wife, husband or child of an American citizen.

"Mergers of convenience" (most common with applicants from India), that is a marriage of convenience between a U.S. citizen and a prospective immigrant are generally looked upon with suspicion. In Sri Lanka only one such case has come up according to the U.S. Embassy Officer in Sri Lanka (in charge of visas). There are now some 500 Lankans in the Waiting List. All applications are considered in chronological order.

(CDN 9-10-84)

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Shanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 2nd November 1984 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.